

CÔ GIÁO TỔNG PHỤ TRÁCH MẾN THƯƠNG!

Từ một huyện miền núi xa xôi của tỉnh Phú Thọ, tôi thật may mắn được chuyển công tác về Hà Nội- nơi mà biết bao thầy cô giáo mong ước. Đó chính là trường THCS Nhân Chính, quận Thanh Xuân, Hà Nội.

Thời gian cứ thấm thoát trôi nhanh quá! Giờ cũng đã tròn 3 năm, tôi gắn bó với ngôi trường thân yêu này. Ấn tượng về ngày đầu tới trường thật đẹp và rất đời khó quên. Bước chân vào sân trường là cảm giác ngạc nhiên đến lạ trong tôi bởi giữa thủ đô đông đúc, chật chội này lại có một ngôi trường đẹp đẽ, rộng rãi, khang trang, lúc nào cũng mát xanh và rộn rã tiếng chim. Nhưng có lẽ ấn tượng sâu lắng nhất, đó chính là hình ảnh của em- cô giáo Tổng phụ trách mến yêu, cô Mã Mỹ Chinh. Một cô giáo trẻ, năng động, nhiệt tình, tận tâm với công việc.

Sáng nào cũng vậy, em thường đến trường sớm nhất. Dừng chiếc xe ngăn nắp trong nhà xe là em rào nhanh bước chân về phía văn phòng- nơi chiếc trống trường đang nằm chờ em đánh thức. Một ngày mới lại bắt đầu, tiếng loa phát thanh lại lanh lảnh vang lên, em hướng dẫn các con học sinh của mình xếp hàng tập thể dục đầu giờ rồi làm công tác vệ sinh trường lớp, công tác sao đỏ, xung kích... Nhìn ngắm các con khẩn trương tập hợp, nghiêm túc hăng say với bài tập mà tôi có cảm giác thật ấm lòng. Ngôi trường này, sân trường này, ghế đá này sẽ buồn biết nhường nào khi không có em tới lớp mỗi ngày!

Tuy là một giáo viên trẻ, mới ra trường nhưng cô giáo Mã Mỹ Chinh luôn có tinh thần trách nhiệm cao với công việc được giao. Trong những giờ rảnh rỗi, chị em giáo viên chúng tôi thường ngồi trên văn phòng để giải lao, trò chuyện, những đồng quà, tấm bánh đều được mang ra như để tiếp sức cho một giờ học mới...thì lúc ấy, em lại tất bật với những bài phát thanh tuyên truyền tới toàn trường về ý thức thực hiện *An toàn giao thông, cách phòng chống dịch bệnh, an toàn thực phẩm trong và ngoài nhà trường, các cuộc vận động về cuộc thi sáng tạo, những đợt ủng hộ mua tằm cho người mù quận Thanh Xuân, ủng hộ trẻ em vùng lũ- vùng đặc biệt khó khăn...*Nhờ sự chủ động, nhiệt tình của cô giáo Tổng

phụ trách mà các hoạt động Đội được tổ chức thường xuyên, thu hút đông đảo cả thầy và trò nhà trường cùng tham gia.

Tôi được nghe các đồng nghiệp kể lại, vài năm trước đây bên Đội còn có hiện tượng học sinh bỏ học chơi điện tử, đánh nhau gây gỗ mất đoàn kết...nhưng từ khi cô Chinh đảm nhiệm công tác Tổng phụ trách thì nề nếp học sinh đã thay đổi rất nhiều. Ý thức thực hiện nếp chuyên cần, xếp hàng đầu giờ rồi nếp đồng phục, ứng xử thanh lịch văn minh trong học sinh luôn thực hiện rất tốt và có nhiều chuyển biến tích cực. Nhờ vậy mà từ cá nhân đến tập thể trong nhà trường đều hăng hái thi đua lập thành tích. Thực sự, em đã lan tỏa được tình yêu thương, tấm lòng sẻ chia, tinh thần đoàn kết tới từng học sinh, trong từng khối lớp. Để rồi những buổi sinh hoạt dưới cờ hàng tuần, lớp nào cũng hào hứng được lên nhận cờ thi đua tuần, thi đua tháng hòa trong tiếng vỗ tay động viên rộn ràng của thầy và trò trường THCS Nhân Chính.

Ai gặp em cũng đều cảm nhận được một sức trẻ, sự cống hiến hết mình cho tập thể. Em luôn sẵn sàng nhận nhiệm vụ và thậm chí có những đề xuất rất thiết thực, phù hợp mà hiệu quả cho sự phát triển chung của Nhà trường. Sáu năm công tác ở trường em đều đạt danh hiệu Giáo viên Tổng phụ trách giỏi cấp Quận, Giải Nhất cuộc thi Cô giáo tài năng duyên dáng quận Thanh Xuân, Giấy khen của BCH Hội cứu trợ trẻ em khuyết tật thành phố Hà Nội trao tặng *Người tốt- việc tốt*....Các công tác Đội luôn hoàn thành xuất sắc được Thành đoàn khen tặng.

Tuyệt vời hơn nữa là sự giản dị của em trong lối sống. Với học trò của mình, em luôn ân cần, nhẹ nhàng chỉ bảo các con thực hiện tốt mọi nề nếp của lớp, của trường. Với đồng nghiệp, em luôn cởi mở, thân thiện và sẵn lòng giúp đỡ khi mọi người gặp khó khăn. Dù bận rộn suốt ngày nhưng em chẳng bao giờ kêu ca hay phàn nàn. Lúc nào cũng vậy, tới trường nhìn gặp em là tôi lại thấy nụ cười em luôn tươi tắn, rạng rỡ trên môi. Có lần em tâm sự: *Công việc cũng vất vả lắm chị ạ. Nhưng mà em nghĩ khi mình đã chọn nghề và nghề đã chọn mình rồi thì khó khăn đến mấy mình cũng vượt qua được. Thậm chí ngay giữa những khó khăn ấy em còn phát hiện ra nhiều điều thú vị cơ chị ạ!* Ôi, hóa ra những thú vị mà em nói đó chính là hàng ngày em không chỉ được hướng dẫn giúp đỡ các đội viên thực hiện tốt mọi nề nếp mà em còn thấy mình như trẻ ra khi được sống trong sự hồn nhiên, tinh nghịch, ngây thơ, đáng yêu của các con học

sinh. Điều đó đã khích lệ em cố gắng nhiều hơn và hoàn thành tốt hơn nhiệm vụ được giao. Thú thực tôi rất khâm phục, tự hào về em. Một cô giáo hết lòng vì học sinh vì mái trường thân yêu. Em yêu nghề, yêu bằng cái Tâm của một nhà giáo. Vì thế mà bao đồng nghiệp cũng như học sinh trường THCS Nhân Chính vẫn luôn yêu quý, luôn dành cho cô giáo Chinh những tình cảm đặc biệt. Những suy nghĩ đẹp, hành động đẹp của em đã lan tỏa đến tôi và các đồng nghiệp của mình, như thúc giục chúng tôi phải phấn đấu hơn nữa trong sự nghiệp trồng người hôm nay và cả mai sau.

Chắc chắn rằng, những thành tích mà em đạt được và niềm tin yêu của mọi người dành cho em chính là những thành công bước đầu trong sự

nghiệp, đó là nền tảng, là động lực để em phấn đấu, làm tốt hơn sứ mệnh của mình. Lòng yêu nghề, sự cố gắng nỗ lực cùng với lòng nhiệt huyết của em đã đóng góp không nhỏ vào bảng thành tích chung của trường THCS Nhân Chính nói riêng và ngành giáo dục quận Thanh Xuân nói chung. Xã hội đang rất cần những người thầy, người cô như em để góp phần xây dựng quê hương, xây dựng thủ đô ngày càng giàu đẹp hơn!

Nhân Chính, ngày 06 tháng 3 năm 2023

HIỆU TRƯỞNG

NGƯỜI VIẾT

Nguyễn Thị Thanh Vân

Nguyễn Thị Ngọc Bích